

LA ZI

Legislația adopțiilor

Ediție coordonată și prefăcută de
lect. univ. dr. Cristina Nicolescu

actualizat noiembrie 2018

Editura C.H. Beck
București 2018

AVERTISMENT!

Având în vedere amploarea luată de fenomenul fotocopierii lucrărilor de specialitate, mai ales în domeniul Dreptului, atragem atenția că, potrivit art. 14 și 196 din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, republicată, reproducerea operelor sau a produselor purtătoare de drepturi conexe, dacă respectiva reproducere a fost efectuată fără autorizarea sau consimțământul titularului drepturilor recunoscute de legea menționată, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare sau cu amendă. Prin reproducere, conform legii, se înțelege realizarea, integrală sau parțială, a uneia ori a mai multor copii ale unei opere, direct sau indirect, temporar ori permanent, prin orice mijloace și sub orice formă.

Nu vă faceți părtași la distrugerea cărții!

Editura C.H. Beck este acreditată CNATDCU și este considerată editură cu prestigiu recunoscut.

Legislația adopțiilor

Copyright © 2018 – Editura C.H. Beck

Toate drepturile rezervate Editurii C.H. Beck

Nicio parte din această lucrare nu poate fi copiată fără acordul scris al Editurii C.H. Beck
Drepturile de distribuție în străinătate aparțin în exclusivitate editurii

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României ROMÂNIA [Legislație]

Legislația adopțiilor : actualizat noiembrie 2018 / ed. coord. și pref. de
lect. univ. dr. Cristina Nicolescu. - Ed. a 2-a, reviz.. - București : Editura
C.H. Beck, 2018
ISBN 978-606-18-0809-0

I. Nicolescu, Cristina (ed. ; pref.)

34

Editura C.H. Beck

Calea Plevnei, Nr. 172, Et. 3-4, Sector 6, București, 060015

Tel.: 021.410.08.47; 021.410.08.73

Fax: 021.410.08.48

E-mail: comenzi@beck.ro

Redactor: Adrian Condrașov
Tehnoredactor: Cătălin Mantu

Cuprins

Prefață	V
1. Legea nr. 273/2004 privind procedura adopției, <i>republicată</i>	1
2. H.G. nr. 579/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 273/2004 privind procedura adopției, pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 233/2012 privind serviciile și activitățile ce pot fi desfășurate de către organismele private române în cadrul procedurii adopției interne, precum și metodologia de autorizare a acestora și pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.441/2004 cu privire la autorizarea organizațiilor private străine de a desfășura activități în domeniul adopției internaționale (<i>extras</i>)	42
3. Codul civil – Legea nr. 287/2009, <i>republicată</i> (<i>extras</i>)	82
4. Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil (<i>extras</i>)	90
5. H.G. nr. 1441/2004 cu privire la autorizarea organizațiilor private străine de a desfășura activități în domeniul adopției internaționale	91
6. H.G. nr. 233/2012 privind serviciile și activitățile ce pot fi desfășurate de către organismele private române în cadrul procedurii adopției interne, precum și metodologia de autorizare a acestora, <i>republicată</i>	94
7. H.G. nr. 448/2017 pentru aprobarea Metodologiei privind contactarea părinților firești sau a rudelor biologice, accesul adoptatului la informații vizând originile sale și propriul trecut, precum și accesul părinților firești sau al rudelor biologice ale persoanelor adoptate la informații referitoare la persoana adoptată	102
8. O.U.G. nr. 11/2014 privind adoptarea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative (<i>extras</i>)	113
9. H.G. nr. 299/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție	118
10. Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, <i>republicată</i> (<i>extras</i>)	125

11. Convenția de la Haga asupra protecției copiilor și cooperării în materia adopției internaționale (ratificată prin Legea nr. 84/1994)	126
12. Convenția europeană în materia adopției de copii, revizuită (ratificată prin Legea nr. 138/2011)	137

Prefață

„Copilul nu datorează părintelui viața, ci creșterea”.
(Nicolae Iorga)

Am primit cu încântare propunerea prestigioasei Edituri C.H. Beck de a fi parte la acest proiect editorial. Lucrarea cuprinde o selecție a celor mai relevante acte normative în materia adopției, fiind avute în vedere reglementările de drept substanțial, normele conflictuale aplicabile, aspectele de drept procedural, atribuțiile autorităților competente și, nu în ultimul rând, principalele instrumente juridice internaționale incidente în materie.

Textele de lege actualizate sunt redactate astfel cum sunt publicate în Monitorul Oficial al României; modificările și completările ulterioare sunt încorporate în structura actului normativ de bază, iar precizările necesare se găsesc în notele de subsol.

Pentru a facilita asimilarea acestei instituții esențiale a dreptului familiei, au fost reproduse în extras decizii ale Curții Constituționale, soluții jurisprudențiale interne, precum și hotărâri ale Curții Europene a Drepturilor Omului, menite să ofere chei de interpretare dispozițiilor legale în domeniul adopției.

De unde a apărut necesitatea unei asemenea culegeri și care este publicul-țintă? Din păcate, instabilitatea legislativă nu a ocolit nici această materie atât de sensibilă, percepția globală creată fiind aceea a unui hățiș normativ în care cu greu îți poți găsi repere: procedura adopției poate părea complicată și descurajantă, atât în plan teoretic, cât și practic.

Am convingerea că această lucrare se va dovedi un „fir al Ariadnei”, reprezentând un instrument util și revelator studenților, practicienilor dreptului și, nu în ultimul rând, cuplurilor/persoanelor singure care au un proiect de adopție bine conturat, căruia îi direcționează nu doar resurse financiare, ci, mai presus de toate, sentimente intense și așteptări chinuitoare

Lector univ. dr. **Cristina Nicolescu**
Facultatea de Drept, Universitatea din București

1. Legea privind procedura adopției

nr. 273/2004, republicată¹⁾

(M.Of. nr. 739 din 23 septembrie 2016)

cu modificările și completările aduse prin: **O.U.G. nr. 15/2018** pentru modificarea și completarea unor acte normative (M.Of. nr. 225 din 13 martie 2018); **Legea nr. 203/2018** privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale (M.Of. nr. 647 din 25 iulie 2018)

Cuprins	Art.
Capitolul I. Dispoziții generale	1-5
Capitolul II. Condiții de fond și condiții vizând exprimarea consimțământului la adopție	6-17
Capitolul III. Procedura adopției interne	18-59
Secțiunea 1. Evaluarea adoptatorului sau a familiei adoptatoare în vederea obținerii atestatului	18-27
Secțiunea a 2-a. Deschiderea procedurii adopției	28-38
Secțiunea a 3-a. Potrivirea dintre copil și persoana/ familia adoptatoare	39-42
Secțiunea a 4-a. Încredințarea în vederea adopției	43-54
Secțiunea a 5-a. Încuviințarea adopției	55-59
Capitolul IV. Procedura adopției internaționale	60-74
Secțiunea 1. Dispoziții generale	60-63
Secțiunea a 2-a. Procedura administrativă prealabilă sesizării instanței judecătorești	64-71
Secțiunea a 3-a. Încuviințarea adopției internaționale de către instanță	72-74
Capitolul V. Regimul juridic general al informațiilor privind adopția	75-83

¹⁾ Republicată în temeiul dispozițiilor art. X din Legea nr. 57/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2004 privind procedura adopției, precum și a altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 283 din 14 aprilie 2016, dându-se textelor o nouă numerotare.

Capitolul VI. Dispoziții privind procedura de judecată.....	84-92
Capitolul VII. Registrul național pentru adopții	93-94
Capitolul VIII. Monitorizare și activități postadopție	95-100
Capitolul IX. Dispoziții finale, tranzitorii și sancțiuni	101-108
Anexă	

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Următoarele principii trebuie respectate în mod obligatoriu în cursul procedurii adopției:

- a) principiul interesului superior al copilului;
- b) principiul creșterii și educării copilului într-un mediu familial;
- c) principiul continuității în educarea copilului, ținându-se seama de originea sa etnică, culturală și lingvistică;
- d) principiul informării copilului și luării în considerare a opiniei acestuia în raport cu vârsta și gradul său de maturitate;
- e) principiul celerității în îndeplinirea oricăror acte referitoare la procedura adopției;
- f) principiul garantării confidențialității în ceea ce privește datele de identificare ale adoptatorului sau, după caz, ale familiei adoptatoare, precum și în ceea ce privește identitatea părinților firești.

Art. 2. În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) *adoptat* – persoana care a fost sau urmează să fie adoptată, în condițiile prezentei legi;
- b) *adoptator* – persoana care a adoptat sau dorește să adopte, în condițiile prezentei legi;
- c) *adopție internă* – adopția în care atât adoptatorul sau familia adoptatoare, cât și adoptatul au reședința obișnuită în România;
- d) *adopție internațională* – adopția în care adoptatorul sau familia adoptatoare și copilul ce urmează să fie adoptat au reședința obișnuită în state diferite, iar, în urma încuviințării adopției, copilul urmează să aibă aceeași reședință obișnuită cu cea a adoptatorului;
- e) *atestat* – documentul eliberat, în condițiile prezentei legi, care certifică existența abilităților parentale ale solicitantului, precum și îndeplinirea garanțiilor morale și condițiilor materiale necesare creșterii, educării și dezvoltării armonioase a copilului;
- f) *Convenția de la Haga* – Convenția asupra protecției copiilor și cooperării în materia adopției internaționale, încheiată la Haga la 29 mai 1993 și ratificată de

România prin Legea nr. 84/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 din 21 octombrie 1994, cu modificările ulterioare;

g) *copil* – persoana care nu a împlinit vârsta de 18 ani sau nu a dobândit capacitate deplină de exercițiu, în condițiile legii;

h) *direcția* – direcția generală de asistență socială și protecția copilului, instituție publică, cu personalitate juridică, înființată în subordinea consiliilor județene, respectiv consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, în condițiile legii;

i) *familie adoptatoare* – soțul și soția care au adoptat sau doresc să adopte, în condițiile prezentei legi;

j) *familie* – părinții și copiii aflați în întreținerea acestora;

k) *familie extinsă* – rudele copilului până la gradul al patrulea inclusiv;

l) *familie substitutivă* – persoanele, altele decât cele care aparțin familiei extinse, care, în condițiile legii, asigură creșterea și îngrijirea copilului;

m) *Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție – A.N.P.D.C.A.*¹⁾ – organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, înființat prin reorganizarea Comitetului Român pentru Adopții²⁾, cu atribuții de supraveghere și coordonare a activităților referitoare la adopție;

n) *părinte firesc* – persoana față de care copilul are stabilită filiația firească, în condițiile legii;

o) *planul individualizat de protecție* – documentul prin care se realizează planificarea serviciilor, prestațiilor și măsurilor de protecție specială a copilului, pe baza evaluării psihosociale a acestuia și a familiei sale, în vederea integrării copilului care a fost separat de familia sa într-un mediu familial stabil permanent, în cel mai scurt timp posibil;

p) *stat primitor* – statul în care are reședința obișnuită adoptatorul sau familia adoptatoare, în cazul adopției internaționale, și în care se deplasează adoptatul în urma încuviințării adopției.

¹⁾ A se vedea art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2014 privind adoptarea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 21 martie 2014, aprobată prin Legea nr. 145/2015.

²⁾ Comitetul Român pentru Adopții a fost înființat prin art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/1997 cu privire la regimul juridic al adopției, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/1998, cu modificările ulterioare, abrogată prin Legea nr. 273/2004. În anul 2004, prin Legea nr. 273/2004, la art. 3 lit. m) era definit termenul *Oficiu* – organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, înființat prin reorganizarea Comitetului Român pentru Adopții. Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2014 privind adoptarea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată prin Legea nr. 145/2015, se înființează Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, prin preluarea activității din domeniul protecției copilului de la Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice și din domeniul adopțiilor de la Oficiul Român pentru Adopții.

Art. 3. În înțelesul prezentei legi, prin *reședință obișnuită în România a adoptatorului/familiei adoptatoare* se înțelege situația:

a) cetățenilor români sau cetățenilor români cu multiplă cetățenie, după caz, care au domiciliul în România, care au locuit efectiv și continuu pe teritoriul României în ultimele 6 luni anterioare depunerii cererii de atestare; la stabilirea continuității nu sunt considerate întreruperi absențele temporare care nu depășesc 3 luni și nici cele determinate de șederea pe teritoriul altui stat ca urmare a existenței unor contracte de muncă impuse de derularea unor activități desfășurate în interesul statului român, precum și ca urmare a unor obligații internaționale asumate de România;

b) cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene/Spațiului Economic European sau străinilor care au drept de rezidență permanentă ori, după caz, drept de ședere permanentă pe teritoriul României.

Art. 4. În înțelesul prezentei legi, prin *reședință obișnuită în România a copilului* se înțelege situația:

a) copiilor cetățeni români cu domiciliul în România care au locuit efectiv și continuu pe teritoriul României în ultimele 12 luni anterioare introducerii cererii de încuviințare a adopției¹⁾;

b) copiilor cetățeni ai statelor membre ale Uniunii Europene și ai statelor membre ale Spațiului Economic European sau străini care au drept de rezidență permanentă ori, după caz, drept de ședere permanentă pe teritoriul României și care au locuit în mod efectiv și continuu pe teritoriul României în ultimele 12 luni anterioare introducerii cererii de încuviințare a adopției.

Art. 5. Pe tot parcursul procedurii de adopție direcția în a cărei rază teritorială domiciliază copilul este obligată să ofere copilului informații și explicații clare și complete, potrivit vârstei și gradului său de maturitate, referitoare la etapele și durata procesului de adopție, la efectele acesteia, precum și la adoptator sau familia adoptatoare și rudele acestora.

¹⁾ N.coord.: „Prin Decizia nr. 870/2015 (M.Of. nr. 136 din 22 februarie 2016), Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 lit. a) și art. 4 lit. a) din Legea nr. 273/2004, raportat la dispozițiile art. 4, art. 16 și art. 26 din Constituție. Curtea a reținut că «prevederile de lege criticate dau expresie opțiunii legiuitorului de a reglementa condiții precise, specifice, în acord cu realitățile sociale actuale, privind procedura adopției interne, distinctă de cea a adopției internaționale»”.

Capitolul II. Condiții de fond și condiții vizând exprimarea consimțământului la adopție

Art. 6. (1) Două persoane nu pot adopta împreună, nici simultan și nici succesiv, cu excepția cazului în care sunt soț și soție.

(2) Cu toate acestea, o nouă adopție poate fi încuviințată atunci când:

a) adoptatorul sau soții adoptatori au decedat; în acest caz, adopția anterioară se consideră desfăcută pe data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de încuviințare a noii adopții;

b) adopția anterioară a încetat din orice alt motiv;

c) copilul adoptat are un singur părinte, necăsătorit, iar acesta se află într-o relație stabilă și conviețuiește cu o persoană de sex opus, necăsătorită, care nu este rudă cu acesta până la gradul al patrulea, și declară prin act autentic notarial că noul adoptator a participat direct și nemijlocit la creșterea și îngrijirea copilului pentru o perioadă neîntreruptă de cel puțin 5 ani.

(3) În situația prevăzută la alin. (2) lit. c), dispozițiile legale privitoare la adopția copilului de către soțul părintelui firesc sau adoptiv, precum și cele privitoare la nume, domiciliu, drepturile și obligațiile dintre părinți și copii, exercitarea autorității părintești, drepturile succesoriale, actele de identitate aplicabile pentru copilul născut în afara căsătoriei cu filiația stabilită față de ambii părinți se aplică în mod corespunzător.

(4) Ori de câte ori prin prezenta lege sau prin alte dispoziții legale se face trimitere la situația copilului adoptat de către soțul părintelui firesc sau adoptiv, trimiterea se consideră a fi făcută și la situația prevăzută la alin. (2) lit. c).

(5) Condiția vizând existența relației stabile și a conviețuirii se verifică de către instanța judecătorească investită cu judecarea cererii privind încuviințarea adopției și poate fi dovedită cu orice mijloc de probă.

Art. 7. (1) Persoana care a fost condamnată definitiv pentru o infracțiune contra persoanei sau contra familiei, săvârșită cu intenție, precum și pentru infracțiunea de pornografie infantilă și infracțiuni privind traficul de droguri sau precursori nu poate adopta.

(2) Persoana ori familia al cărei copil beneficiază de o măsură de protecție specială sau care este decăzută din drepturile părintești nu poate adopta.

(3) Interdicția se aplică și persoanelor care doresc să adopte singure, ai căror soți sunt bolnavi psihic, au handicap mintal sau se găsesc în una dintre situațiile prevăzute la alin. (1) și (2).

(4) Copilul din afara căsătoriei, recunoscut de tată pe cale administrativă, precum și copilul a cărui paternitate a fost stabilită prin hotărâre judecătorească prin care s-a luat act de recunoașterea de către tată sau care consfințește învoiala părților, fără a se fi cercetat temeinicia cererii, pot fi adoptați de către

soția tatălui numai dacă filiația este confirmată prin rezultatul expertizei realizate prin metoda serologică ADN.

(5) În cazul adopției copilului de către soția celui care a recunoscut copilul născut în afara căsătoriei, instanța judecătorească va admite cererea de încuviințare a adopției numai dacă paternitatea este confirmată prin rezultatul expertizei filiației prevăzute la alin. (4). Cheltuielile determinate de efectuarea expertizei sunt suportate de către adoptator. În situația în care adoptatorul nu dispune de resursele financiare necesare, acestea vor fi suportate din bugetul de stat¹⁾.

Art. 8. (1) Instanța judecătorească poate trece peste refuzul părinților firești sau, după caz, al tutorelui de a consimți la adopția copilului dacă se dovedește, prin orice mijloc de probă, că aceștia refuză în mod abuziv să își dea consimțământul la adopție și instanța apreciază că adopția este în interesul superior al copilului, ținând seama și de opinia acestuia dată în condițiile legii, cu motivarea expresă a hotărârii în această privință²⁾.

(2) Se poate considera refuz abuziv de a consimți la adopție și situația în care, deși legal citați, părinții firești sau, după caz, tutorele nu se prezintă la două termene consecutive fixate pentru exprimarea consimțământului³⁾.

^{1) N.coord.:} „Prin Decizia nr. 359/2014 (M.Of. nr. 544 din 23 iulie 2014), Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (4) și (5) și ale art. 48 alin. (2) lit. k) din Legea nr. 273/2004, reținând că «deși textele de lege criticate determină o ingerință a autorității asupra dreptului la viață intimă, acest drept nu este încălcat, deoarece ingerința urmărește un scop legitim și păstrează un just echilibru între interesul adoptatorului și interesele copilului. (...) Infirmarea pretenției filiații, recunoscute, dar nedovedite științific până atunci, reprezintă un motiv serios de îndoielă a instanței asupra bunelor intenții a familiei adoptatoare, care, demers legal discutabil, urmărește adoptarea unui copil fără a se supune cerințelor legale și tuturor anchetelor prealabile, la fel ca toate celelalte persoane aflate în aceeași situație de a-și dori adopția unui copil».

^{2) N.coord.:} „Numai în situația în care instanța are o viziune completă și exactă asupra acestei conduite, a cauzelor obiective sau subiective care au generat-o, a măsurilor luate pentru rezolvarea situației apărute, a proiectelor concrete de viitor, dar și a mijloacelor concepute pentru punerea în practică a acestora - poate aprecia dacă refuzul este abuziv sau nu și poate concluziona dacă se află sau nu în ipoteza acelei situații excepționale prevăzute de lege, când este în măsură să încuviințeze adopția în lipsa consimțământului expres al părintelui firesc” [C.A. Ploiești, Secția I civilă, decizia nr. 525/2013 (portal.just.ro)].

^{3) N.coord.:} „Imposibilitatea aducerii mamei – singurul părinte al copilului, în condițiile nestabilirii paternității – în fața instanței pentru a-și exprima poziția față de deschiderea procedurii adopției poate fi apreciată ca un refuz abuziv. Deschiderea procedurii adopției trebuie făcută cu celeritate, întrucât, odată cu trecerea timpului și creșterea copilului, șansele de a fi adoptat se diminuează, pentru copiii de vârstă mare găsirea unei familii adoptatoare fiind mai dificilă” [C.A. Cluj, Secția I civilă, decizia nr. 1532/R/04.05.2011, în G.C. Frențiu, Dreptul familiei. Practică judiciară conform noului Cod civil. Jurisprudență C.E.D.O., Ed. Hamangiu, București, 2013, p. 216-218]. Într-o altă cauză, s-a decis că neprezentarea în mod repetat atât în fața organelor administrative, respectiv D.G.A.S.P.C. C., cât și în fața instanțelor judecătorești, fond și recurs, este considerată un refuz abuziv de a consimți la adopție, Curtea constatând că sunt întrunite cerințele art. 8 alin. (2), raportat la atitudinea procesuală a intimatului și conduita față de copil, pe care l-a abandonat, iar ulterior nu l-a mai vizitat” [C.A. București, Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, decizia nr.857/13.05.2013 (portal.just.ro)].

(3) Consimțământul la adopție nu poate fi exprimat în locul părinților firești/tutorelui copilului de către curator, mandatar sau o altă persoană împuternicită în acest sens.

(4) În mod excepțional, în situația în care unul dintre părinții firești, deși au fost realizate demersuri suficiente, nu a putut fi găsit pentru exprimarea consimțământului, consimțământul celuilalt părinte este îndestulător. Când ambii părinți se află în această situație, adopția se poate încheia fără consimțământul lor.

(5) Instanța poate încuviința luarea consimțământului la locuința celui chemat să exprime consimțământul, printr-un judecător delegat, dacă partea, din motive temeinice, este împiedicată să se prezinte în fața instanței.

(6) Persoana care locuiește în circumscripția altei instanțe, în cazul prevăzut la alin. (5), își exprimă consimțământul prin comisie rogatorie.

Art. 9. Părinții firești ai copilului sau, după caz, tutorele acestuia trebuie să consimtă la adopție în mod liber și necondiționat, numai după ce li s-au explicat, într-un limbaj accesibil, consecințele exprimării consimțământului și asupra încetării legăturilor de rudenie ale copilului cu familia sa de origine, ca urmare a încuviințării adopției. Obligația de a asigura consilierea și informarea înaintea exprimării consimțământului la adopție îi revine direcției în a cărei rază teritorială locuiesc în fapt părinții firești sau, după caz, tutorele, direcția realizând și un raport în acest sens. Raportul se comunică direcției de la domiciliul copilului, în termen de 15 zile lucrătoare de la solicitarea acesteia.

Art. 10. În situația prevăzută la art. 8 alin. (4), direcția în a cărei rază teritorială domiciliază copilul are obligația întocmirii unui raport cu privire la îndeplinirea demersurilor pentru găsirea părinților firești. Raportul se anexează cererii de deschidere a procedurii adopției.

Art. 11. Nu poate fi adoptat copilul ai cărui părinți firești nu au împlinit 14 ani.

Art. 12. Părintele minor care a împlinit 14 ani își exprimă consimțământul asistat de către ocrotitorul său legal.

Art. 13. (1) Adoptatorul sau familia adoptatoare trebuie să îndeplinească garanțiile morale, precum și condițiile materiale necesare creșterii, educării și dezvoltării armonioase a copilului.

(2) Îndeplinirea garanțiilor și condițiilor prevăzute la alin. (1), precum și existența abilităților parentale se certifică de către autoritățile competente prin eliberarea atestatului prevăzut la art. 18 alin. (5), cu ocazia evaluării realizate potrivit prevederilor prezentei legi.

Art. 14. (1) Consimțământul părinților firești sau, după caz, al tutorelui se dă în fața instanței judecătorești odată cu soluționarea cererii de deschidere a procedurii adopției.